

## KÉSZÜLKÉTESZT

# Az Advance Paris A12 Classic hibrid integrált erősítő

Chris Fankland teszti  
Megjelent a hifi+ on-line felületén

**A**z Advance Paris Európa egyik jól beágyazódott szereplője a szórakoztatóelektronika termékek piacán, a termékeit világszerte 40-nél is több országban forgalmazza, de amikor megláttam a terméket idén tavasszal a Bristol HiFi Show szak-kiállításon, számomra még új név volt.

AZ 1995-ben Franciaországban Advance Acoustics néven alakult vállalkozás ötféle hangsugárzóval jelent meg elsőként a piacon és csak később bővítette a tevékenységét elektronikai eszközök gyártásával. Az első integrált erősítője 2004-ben került forgalomba. Advance Paris márkanév alatt 2013-ban jelent meg az első terméke.

Amint a névből is sejthető, az Advance Paris termékeit Franciaországban tervezik, de Kínában gyártják. De engem Bristolban leginkább a termékpaletta igen széles volta lepett meg, a sokféle készülék, modell, a készülékek által nyújtott szolgáltatások széles köre, a sokféle erősítő. Valahányszor az adott készülékek árát kérdeztem, ösztönösen mindig a „tényleg csak ennyi?” kérdéssel reagáltam, mivel a közölt ár kevésnek tűnt nekem az adott termék által nyújtott szolgáltatásokhoz képest. Nem titkolom, alig vártam, hogy a kezem ügyébe kerülhessen a cég valamelyik terméke!

Igen széles a termékek köre. A palettán 500 és 3.750 angol font közötti áron összesen nyolc erősítő szerepel. Két előerősítőt gyárt a cég (1.500, illetve 3.500 angol font

az angolai áruk) és két sztereó és kettő mono teljesítményerősítő (az áruk 1.500 és 4.000 angol font közötti) teszi teljessé a választékot. Emellett két CD-játszó kapható 650, illetve 890 angol fontos áron, meg egy futómű 1.000 angol fontért. A palettát vezeték nélküli hangsugárzók, Bluetooth vevők, többféle digitális adatfolyam kezelő és egydobozos, mindentudó rendszer teszi teljessé.

### Kettő hibrid

Engem elsősorban a két hibrid erősítőjük érdekelt, a csatornánként 130 wattos teljesítményt leadó és Angliában 2.000 angol fontba kerülő A10 Classic, illetve az ebben a tesztben szereplő, 190 watt/csatorna teljesítményű és 3.000 fontért megvásárolható A12 Classic.

Az A12 elsősorban a készülék által nyújtott szolgáltatások igen széles körével nyűgözött le: Számos bemenettel rendelkezik, az előerősítő egysége elektroncsöves, nagyteljesítményű félvezetős teljesítményerősítőt építettek bele, beépített digitális/analog jelátalakítóval van ellátva, mozgó tekercses és mozgó mágneses hangszedők jeleit is fogadni tudja, két fehallgató csatlakoztatható hozzá, mindez a szolgáltatások körét tekintve szerény 3.000 angol fontos árért. A készülék szépen kivitelezett, meglehetősen nagy fém dobozba van építve, elegáns fekete akril előlappal, amit két nagyméretű, kék háttérvilágítású kivezérlésjelző műszer ural, na meg egy kis betekintő ablak, amely mögött a két alacsony zajú ECC81/12AT7 előerősítő cső izzik.



## KÉSZÜLÉKTESZT

# Advance Paris A12 Classic

”  
Ami a bemeneteket illeti, nem igazán az a kérdés, hogy mi van az A12 Classicon és mi hiányzik róla!



Az Advance Paris szerint a filozófiája legfontosabb eleme a jó hangminőség és a digitális, valamint analóg bemenetek széles választékának kombinálása. A Classic A12 kettős mono felépítésű és bár az előlapján csak a legfontosabb kezelőszervek találhatók, ez senkit se tévesszen meg – a készülék igen sok bemeneti és kimeneti lehetőséggel rendelkezik.

A készülék előlapján bal oldalt legalul találjuk a hálózati/készenléti üzemmód kapcsolót, majd mellette egy kis kijelzőn olvasható le az éppen aktuális hangerő értéke és ezen a kijelzőn mutatja a készülék azt is, ha bekapcsolás után már elérték a csöves előfokban az elektroncsövek a szükséges üzemi hőmérsékletet. Egy hasonló kis kijelzőn olvasható le jobb oldalt a választott bemenet és a középen található nagyméretű hangerő választó/többfunkciós gombbal összekapcsolva a felhasználó itt választhatja ki a két hangszugárzó kimenet közül a használni kívántat, vagy akár egyszerre mindkettőt is. Itt iktathatja ki a hangszínszabályozást, állíthatja be az automatikus kikapcsolási időt és választhatja ki a „TV Audio” és az „Amp In” bemeneteket, vagyis külső előerősítőt is csatlakoztathat a készülékre, amit ez esetben csak teljesítményerősítőként használ. Jobb oldalt alul található egy pár fejhallgató kimenet. Mindegyiken külön-külön szabályozható a kimeneti szint (-4 dB, -0 dB, +6 dB) és a kimenő impedancia (100 Ω a 100 és 600 Ω közötti közepes és magas impedanciájú fejhallgatókhoz, illetve 32 Ω a 0 és 32 Ω közötti alacsonyabb impedanciájú modellekhez.)

Szokatlan módon két önálló forgatógombbal választható ki a kívánt bemenet a hangerő szabályozó jobb és bal oldalán. A bal oldali gombbal az analóg, a jobb oldalival pedig a digitális bemenetek közül választhatunk.

Két pár hangszugárzó aljzat tud fogadni két pár hangszugárzót. A két pár hangszugárzó akár egyszerre is használható külön-külön helyiségben elhelyezve, de ilyen módon egy pár hangszugárzó kettős kábelezésére is lehetséges van.

### Sokoldalúság

Ami a bemeneteket illeti, nem igazán az a kérdés, hogy mi van az A12 Classicon és mi hiányzik róla!

Kezdjük az analóg aljzatokkal! A készüléken öt vonalszintű RCA bemenetet találunk, plusz egy hangszedő jeleket fogadó bemenetet (ahol 100, 200 és 300 pF értékben választható meg a bemeneti kapacitás), valamint (high/magas és low/alacsony érték között) állítható a bemenő jelszint erősítése, ha mozgótekerceses (MC) hangszedőt használ. Ugyancsak RCA aljzatokon vehető le az előerősítőről érkező jel, illetve érhető el felvétel készítésére alkalmas kimenő jel és RCA aljzatokon keresztül csatlakoztatható a készülékhez teljesítményerősítő, ha csak előerősítőként kívánjuk használni az AP12-est. A szimmetrikus kapcsolathoz két pár XLR bemenet és egy pár XLR előerősítő kimenet áll rendelkezésre.

Az A12 Classic készülékbe digitális/analóg jelátalakító (DAC) egységet is épített a gyártó, amelynek lelke a széles körben használt és nagy elismertségnek örvendő Burr Brown PCM1796-os lapkakészlet. A készüléken hét digitális bemenetet találunk, ezek közül három optikai, három koaxiális, egy pedig AES/EBU, de emellett egy USB aljzat is fogadni tudja a digitális audió jeleket. Egy külön csatlakozó aljzathoz csatlakoztatható a külön megvásárolandó aptX Bluetooth modul (a 100 angol fontba kerülő X-FTB01, vagy a 150 fontért kínált X-FTB02).

A rendszer a házimozzi rendszerbe való beépítéshez is elő van készítve. Ehhez két mélynyomó kimenettel van ellátva, 75 Hz, vagy 150 Hz vágási ponttal, HDMI bemenet tudja fogadni a DVD lejátszót és egy HDMI ARC aljzat szolgál az ezt a funkciót támogató megjelenítő eszköz fogadására.

Bár az A12 Classic készülék nem tudja fogadni és közvetlenül feldolgozni a digitális adatfolyamokat, az Advance Paris kínálatában megtalálható egy kompakt WTX MicroStream dugaszolható nagyfelbontású digitális adatfolyam fogadó és feldolgozó modul, amely Wi-Fi kapcsolaton keresztül tud jeleket fogadni és a készülék



## KÉSZÜLKÉTESZT

# Advance Paris A12 Classic

A zene igen jó ritmusérzéssel és szerkezetben szólalt meg. Amennyiben 1.000 és 2.000 font közötti árú CD-játszóval köti össze az A12-t, akkor a digitális kimenetét és az A12 DAC egységét használja!



Dave Koz szaxofonos *Saxophonic* CD-lemezének „All I See is You” felvételén az A12 ismét kristálytisztán képezte le az ütőhangszereket, a szaxofon testét és hangját is meggyőzően, életszerűen mutatta meg, szabatosan, jó ritmusban áramlott a zene.

Összehasonlítottam az A12-be épített digitális/analog jelátalakítót is a CD10-ben lévő DAC képességeivel és semmi kivétnivalót sem találtam benne, semmi sem hiányzott. Feszések voltak a mélyek, ütősek, pontos ritmusúak, az énekhang, a zongora, a gitár és a szaxofon természetes hangon, életszerűen szólalt meg. Élvezetes volt a zenei produkció, pontos ritmusképletekkel és struktúrában. Amennyiben 1.000 és 2.000 font közötti árú CD-játszóval köti össze az A12-t, akkor a digitális kimenetét és az A12 DAC egységét használja!

Következőként digitális adatfolyammal próbálkoztam, amikor is az Advance Paris WTX MicroStream digitális adatfolyam kezelőjét használtam. Gyorsan telepítettem és életre keltettem az alkalmazást és a Tidal zenetárából kikerestem a gitárlegenda Larry Carlton *Discovery* albumáról az „A Place for Skipper” felvételt.

A kis szerkezet mindössze 150 angol fontos szerény árát figyelembe véve igencsak meglepett a készülék hangjának kifinomultsága, az ütős hangszerek precíz és ütem pontos leképezése, az énekhangok természetessége és a gitár hangjának kottapontos megszólaltatása. Kellőképpen feszes volt a basszus és erőteljes és egy ismert márka agyondicsért digitális adatfolyam kezelőjével összehasonlítva kivételesen jól vizsgázott a WTX MicroStream készülék.

Ezután Linda Ronstadt *Hasten Down The Wind* albumáról vett pazar „Lo Siento Mi Vida” balladájára váltottam. Nagyon tetszett, ahogy a készülék precízen képezte le a bevezetőben szereplő két gitár hangja közti különbséget. Ronstadt énekhangja nyílt, érzéki, érzelmekkel teli és kellőképpen dinamikus volt. Amikor megemelte a hangját, az A12 precízen követte azt, anélkül, hogy torzult, vagy nyerssé vált volna az énekhang.

Ránézésre hajlamos lenne lefitymálni az ember az aprócska WTX MicroStream képességeit. De nagy hiba lenne, hiszen messze jobb annál, mint amilyenek mérete alapján vélnénk. Engem is alaposan meglepve igen jól muzsikált és soha nem hagyta cserben az A12-t.

### Nyertek a füleim

Szó szerint nyertek a füleim azzal, hogy végigpróbálhattam az A12 számos bemenetét. Következőként a hangszedő jelet fogadó bemenetet teszteltem. A bemeneten állítható a kapacitás az MM hangszedők esetében, míg MC hangszedőt használva az erősítési tényező állítható.

Az Audio Note Io1-et használtam a tartozék S9 transzformátorral, a hangszedő jelét az A12 MM beme-

valamelyik segéd vonalszintű RCA bemenetére csatlakoztatható. Ezzel a 150 angol fontba kerülő modullal felvértezve az A12 Classic nagyjából ugyanazon az áron biztosít digitális adatfolyam kezelési funkciót, mint amennyibe az ilyen funkcióval ellátott integrált erősítők kerülnek. A modul használatához szükséges alkalmazás beállítása/telepítése a gyakorlatlan felhasználók számára sem jelenthet gondot.

A meghallgatási próba nagy részén a Gold Note CD10 CD-játszót használtam forráskészülékként, az erősítőhöz pedig Marten Oscar Duo hangsugárzókat csatlakoztattam. A hangszedő jelet fogadó bemeneti egység értékeléséhez egy Audio Note TT3/PSU3/Io2/AN-S9 rendszert használtam.

A zenehallgatást CD-lemezről kezdtem, első menetben a CD-játszó digitális kimenetét kötöttem össze az A12 DAC egységét használva. A hangzás dinamikus, részletgazdag és hiteles volt, erőteljesebbek voltak a dobütések és általában az ütős hangszerek hangja, nagyon jó volt a basszusgitár, a férfi és női énekhangok nyitottak és jól artikuláltak voltak.

### Utcai verseny

Bruce Springsteen „Racing int The Streets” felvételét hallgatva a *Darkness in The Edge of Town* CD-lemezről nagyon meglepett az énekhang nyitottsága, a bevezető részben a zongora nagy teste, a dobok frissessége és a lábdob átütő ereje és nagyságának hiteles ábrázolása. Egy nagyra értékelt rivális esetében ugyan hűvösebbnek tűnt a hangzás, viszont az A12 jobban elkülönítette az egyes hangszereket, szereplőket, áttetszőbb lett a zenei előadás.

## KÉSZÜLÉKTESZT

# Advance Paris A12 Classic

Nagyszerű hangzású erősítő, a kelleténél is több erővel ahhoz, hogy bármely hangsugárzót meghajtsa és kifejezetten előnyére vált az elektroncsöves előfok.

netére kapcsolva és a legkisebb kapacitásértéket választva. John Marty félssebességgel mesterelt klasszikus Solid Air lemeze címadó felvételének már az első néhány taktusánál igazolta az A12, hogy sokat tud a készülékbe épített hangszedő illesztő erősítő fokozat. Erőt sugárzóan, testesen szólalt meg a bőgő, feszesen, kellő dallamossággal. Marty gitárja színgazdagon, édes hangzással pengett, az énekhang nyitott és jól artikulált volt és a készülék a ragyogó felvétel alapját adó staccato ritmust is tökéletesen reprodukálta.

Következőként a kanadai énekes/dalíró/gitáros Stephen Fearing *The Secret of Climbing* lemezét tettem fel a Rega lemezjátszóra (vegyen egyet, ha még nem lenne!) Itt is édeskésen, kellemesen szólalt meg az énekhang, erőteljesen, érzelmdúsan, kellő testtel, de minden nyersesség és elszíneződés nélkül. A gitárhangnak is jó volt a teste és tūpontos a hangleképezése. Összességében egy élvezetes előadás részese lehettem.

De folytassuk! Két dolog volt még, amit mindenképpen ellenőrizni szerettem volna. Először a fejhallgató erősítőt próbáltam ki, majd végül kíváncsi voltam, hogy mit tesz a High Bias, vagyis a magas előfeszítés kapcsoló a hanggal. Ez a funkció a készülék hátlapján lévő billenőkapcsolóval kapcsolható be és ki. A bekapcsolt állapotot egy kis kék világító dióda fénye jelzi az előlapon. Az Advance Paris szerint „ebben az üzemmódban a készülék hangja az A osztályú erősítők első néhány wattos teljesítmény leadása esetén élvezhető hangzására emlékeztet.” Elég biztatás arra, hogy kipróbáljam!

Az első próbát George Benson *In Your Eyes* albuma „Never Too Far to Fall” felvételét hallgatva tettem. A funkció bekapcsolása után mintha kissé nyitottabbá és édeskésebbé vált volna az énekhang, de ugyanakkor valamelyest veszített a mélyhangzás a testéből és az impulzusából.

Dave Koz *The Dance* lemezének „The Bright Side” felvételét hallgatva viszont bekapcsolt előfeszítéssel határozottan melegebb, édesebb lett a hangzás, de itt is hiányzott az ütőhangszerek ereje, fellágyult a szaxofon hangja és már nem volt olyan harapós. Normál üzemi állapotban határozottan testesebb és melodikusabb volt a basszus. Megállapítottam, hogy a High Bias üzemmódot nem nekem találták ki, így a továbbiakban az mindig kikapcsolt állapotban maradt. Az erősítő anélkül is épp elég jól szólt.

Tapasztalatból tudom, hogy igen sok erősítőnél csak amolyan mellékes szolgáltatás a fejhallgató erősítő, de most örömmel jelentem, hogy az A12 Classic esetében egészen mást tapasztaltam!

A Focal Clear fülesemet a készülékhez csatlakoztatva Peter White kiváló *Groovin’* CD-jének „I Can See Clearly Now” felvételét hallgatva teljesen kikapcsoltam az ilyen rossz előérzetet, hiszen az A12 részletgazdag, dinamikus, jól kiegyensúlyozott és artikulált hangzással lepelt meg. Tisztán hallottam, hogyan varázsolja elő White az egyes hangokat a húrokból és mit csináltak a háttérze-

nészek, miközben az a nagyszerű, reggae-szerű basszus aláfestés kellő súllyal és lendülettel szólt.

A „No One Emotion” felvétel George Benson *20/20* lemezéről végképp meggyőzött az A12 fejhallgató erősítőjének kompetenciájáról. Kellő sebességgel, erővel, tekintéllyel szólalt meg a zene, pont elég súlyú volt az ütemet adó szintetikus basszus, megadta a kellő energiát a felvételnek. Benson énekhangja nyílt és finoman artikulált volt és Michael Sembello sikoltozó gitárszólója jó hangon, kellő erővel és belső részletgazdagsággal, de nyersesség és ridegség nélkül hasított.

### Nagyszerű mindentudó

Már csak arra lettem volna kíváncsi, hogy van-e valami, amit ne tudna az Advance Paris A12! Nagyszerű hangzású erősítő épp elég erővel ahhoz, hogy bármilyen hangsugárzót meghajtsa és nagy előnyére vált a készülék hangminőségét meghatározó elektroncsöves előfok, ami és messze jobba teszi, mint amit a hasonló árfekvésű erősítők nyújtani tudnak.

Beépített digitális/analog jelátalakítóval rendelkezik és ha megtoldja a vételárat 150 angol fonttal és hozzávásárolja a kicsi, de kiváló WTX MicroStream dugaszolható digitális adatfolyam kezelő egységet, akkor a Tidal, vagy Qobuz zenetárából származó digitális zenei felvételeket is kiváló hangzásminőségben élvezheti.

Nemcsak az analóg és a digitális bemenetére kapcsolt forrásjelekkel teljesít jól a készülék, de egy igen jól sikerült mozgó mágneses/mozgótekerces hangszedő jeleit fogadni tudó illesztő egységgel is felszerelték, ami révén az analóg hanglemezeit is kiváló hangzásminőségben szólaltathatja meg. Nem beszélve arról, hogy egy ragyogó minőségű fejhallgató erősítőt is épített a gyártó a készülékbe, ami a legtöbb hallgató számára tökéletesen kielégítő hangzást nyújt, megtakarítva ezáltal egy borsos áron beszerezhető külön szerkezetet.

A 3.000 angol fontos árát tekintve az A12 Classic igazi főnyeremény és meleg szívvel ajánlom bárkinek. +

### A készülék műszaki adatai

**Típusa:** AB osztályú kétcsatornás hibrid integrált erősítő  
**Analóg bemenetei:** 5 analóg RCA vonalszintű bemenet, 1 MM és MC hangszedő jeleit fogadó RCA bemenet, 2 XLR szimmetrikus vonalszintű bemenet  
**Digitális bemenetei:** 3 optikai, 3 koaxiális, 1 AES/EBU, HDMI ARC, USB  
**Kimenő teljesítménye:** 190 watt/6csatorna 8 ohmon, 280 watt/csatorna 4 ohmon  
**Torzítása:** 0,007 %  
**Frekvencia átvitele:** 10 Hz – 35 kHz (-3 dB)  
**Jel/zaj aránya:** 103 dB  
**Csatorna elválasztása:** >75 dB  
**DAC:** Burr-Brown PCM1796  
**A hangszedő illesztő erősítési tényezője:** MM 38 dB (48 kΩ), MC: 48 dB (alacsony), 58 dB (magas) (47 Ω)  
**Méretei:** 43 cm széles x 19 cm magas x 45,5 cm mély  
**Ára:** 3.000 GBP, vagy 3.799 USD, vagy 2.690 EUR